

1. Ač - ko - li pod - sta - tou rov - ný byl Bo - hu,
 slá - vy se ú - pl - ně bez vý - hrad vzdal.
 Sám se - be po - ní - žil v po - do - bě slu - hy,
 z ne - změrné lá - sky se člo - vě - kem stal.

2. Poslušně na sebe vzal trpký úděl, / podstoupil místonás
 potupný kříž / opuštěn Otcem a přáteli svými. / Kdo a kdy
 dokázal sklonit se níž?

3. Proto ho nade vše povýšil Otec, / slavné a veliké jméno mu
 dal, / aby svá kolena před tímto jménem / v pokoře skláněli
 chudás i král.

4. Kořte se před Bohem, nebe i země! / Ať mocný chvalozpěv
 zní ze všech stran / a k Boží oslavě ať každý jazyk / radostně
 vyznává: Kristus je Pán.

τ: Fp 2,6-11 (Napomenutí k věrnosti) /

Daniel Henych, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: Geistreiches Gesang-Buch, 1698 / Johann Sebastian Bachs vierstimmige
 Choralgesänge, 1785 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000